

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XXI. Magdalena vbique appellat Iesvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Ipsus adest, & specto palàm, quem sector, IESVM:

Quin ruo in amplexus, osculaque & lacrymas.

Viuit iò. me somnus habet? iò viuit IESVS.

Viuit iò, viuit, lux mea viuit iò.

O mea spes! ô delicia! ô flos aureus æui!

O decus ille meum! lux mea, CHRISTVS
adest.

O desiderium! tot in horam hanc viximus annos,
Aeterno vt liceat iam mihi Sole frui.

Quæ lux, ô Superi! spectabam; euauit, eheu!

Quæ nox, heu! oculis orta repente meis!

Me tamen absentem sic absens tangit, & vrit;

Meque vbi linquit amans, febris amoris edit.

En iecur arcanâ face lancinat improbus ardor,

Quem fugiente Dei parturit igne dolor.

Me miseram! si tantus edit nunc eminus ignis,

Me propè vt attigerit flamma, quis ardor edet?

Si mihi vel spectasse Deum, reperisse salutem est;

Ecquid erit tali Sole perennè rapi?

ELEGIA XXI.

MAGDALENA *ubique appellat*

IESVM.

ILLE catenatas vmbrosi carceris vmbas

Qui soluit victor sub trabe quadridâ,
Nõne triumphali de curru inuitat alumnos,

Meque adeò in primis ad sua signa vocat?

Sic reor: & tardas votis innecto catenas?

Nec pede, nec voluci mente per astra sequor?

O cur non aquila volucres cor induit alas,

Ardua quò remo præpete regna legam

Vena-

Venatrix lacrymosa Dei? caua brachia pennis
 Verte Potens rerum, te pia Diua fruar.
 Et quocumque lubet, facili cor dirige scepro:
 Stare iube; stabit: dic eat; ibit Amor.
 Sed quæ venor amans, fugit ibicis instar & hinni:
 Ah dolor! errantem quo sequar orbe Deum?
 Quò fugit ille, meos oculos rapit, & rapit ignes:
 Quo pede mens, & quo spes pede tendit iter?
 Fors maris vda terit, propiorve assurgit Olympo;
 Fortè Thabor, Solymos fortè pererrat agros.
 O cælum! ô tellus! ô felix æquora nomen!
 O tria deliciis regna beata meis!
 Hictor odora meæ vestigo cubilia prædæ;
 Nullus at inde redit suspicionis odor.
 Imploro iuga, saxa, lacus, vallesque sonoras,
 Imploro & refugos testa susurra specus.
 Et dolor inclamat ah I E S V M! & rursus I E S V S
 Ingeminat, I E S V S rursus in ora redit.
 Terque iterum clamat I E S V S, ter & antra re-
 clamant.
 Ah I E S V S, I E S V S, tristia saxa gemunt.
 Auritis scopulis I E S V S redit exsul in aures
 Magdaleas. I E S V M quælibet aura parit.
 Ista quid ad I E S V M? non hos erratur in vsus,
 Omnibus vt sterilis meta sit error agris.
 Aeternum ad Verbū vocis quid inanis imago est?
 Quid facit ad I E S V M futilis aura meum?
 Anne putas vt Hylan Naïs mutauit in auras,
 Mors I E S V M vacuo verterit ægra sono?
 Fictus at error Hylas, & mendax fabula Naïs;
 Hic sonus in I E S V fictus, & error erat.
 Sic gemit, & tandem frondente residit in vmbra,
 Dum

Dum peragrant longas lumina fessa vias.
 Luctifonâ turtur tum fortè gemebat in orno,
 Accendens querulis anxia corda modis.
 Cui pia Diua graui iamdudum faucibus luctu:
 Orba viro turtur desine mœsta queri.
 Hæc mea fors potiùs. iusti Crux causa doloris.
 Hei mihi! sanguineâ tela quot orta Cruce?
 Arbore in hac, cheu! quondam mea gaudia

I E S V M

Sustulit immiti mors violenta manu.
 Connubia, optatosque toros, sacrosq; Hymenæos
 Rescidit hinc clauus, rescidit inde rubus.
 Ille meis arsit ter felix flamma medullis,
 Pronubus astrigerâ quam face pavit Amor.
 At nunc intempetiuis nox opprimit vmbriis,
 Et mors marmoreo condit auara sinu.
 O cur non volucres mihi turturis induo pennas,
 Cui sacer erepto Numine luget Hymen?
 Mille gemens siluis, tunc mille vagarer in
 vmbriis,
 Et procul impleret rauca querela nemus:
 Ac vacuo gremio modò quem suspiro tot aruis,
 Pro gemitu, ô I E S V, vox foret vna, R E D I.